

YEAH YEAH YEH

Als zoon van een Chinese vader belandt Peter Yeh als jongeling in diens restaurant, Woo-Ping in de Leidse Lange Diefsteeg. Na vier jaar lonkt een andere grote passie: de tijdschriftenwereld. Het horecahart is echter nooit gestopt met kloppen.

GOOD VIBRATIONS

Het hoogseizoen zat erop in Katwijk aan Zee. Bij strandpaviljoen Surf en Beach waar ik werk was de storm aan gasten gaan liggen. Tijd dus om er zelf op uit te trekken. In naar het buitenland afreizen had ik geen zin. De bergen staan mij tegen tegenwoordig. Die bergen verweesde koffers op Schiphol bedoel ik dan. Tot mijn vreugde diende zich een tripje naar de Achterhoek aan, met een twintigtal leden van de A'damse MuseumClub. In het verschiep lag een lange fietstocht langs acht prachtige en machtige kastelen (in de middeleeuwen was het daar oorlogsgebied) en uiteraard ook wandeltochten. Door bossen en langs grazige weides zover het oog reikt, en met kabbelend en meanderend de Berkel, volgens velen het mooiste riviertje van Nederland. Ik keek vooral uit naar het bos. Daar doorheen sjouwen in de herfst betekent paddenstoelen spotten. Ik werd niet teleurgesteld. Solistische joekels van wel twintig centimeter hoog, maar ook zag ik op stukken boomstam complete metropolissen aan paddenstoelen waarin in mijn fantasie kabouterpopulaties de godganse dag “hé-ho, hé-ho!” aan het zingen zijn. Aan deze kinderlijke gedachte ligt een jeugdherinnering ten grondslag:

...tot mijn zeventiende ging ik in zomervakanties altijd wel drie weken naar de Veluwe met mijn ouders. Naar Bungalowpark De Witte Wieven te Nunspeet. Mijn Ome Joop Goldman was daar dan ook bij.

Ik zal een jaar of tien zijn geweest toen hij mij aansprak op mijn gedrag... het tijdens het boswandelen kapottrappen van zowat iedere paddenstoel die ik maar zag. Ze konden na een rake schop zo mooi door de lucht vliegen. Ome Joop zei: “Peter, pas voortaan wel op hoor. Wanneer er een wit veertje bij staat wonen daar kabouters.” Ik moest schamper lachen. De andere dag echter verging mij dat. Ineens ontwaarde ik een paddenstoel met een klein wit veertje ervoor. Daarna dus nooit meer tegen een paddenstoel geschopt. Ach... hoe kon ik toen weten dat mijn lieve, onvergetelijke Ome Joop bij dag en dauw was opgestaan en langs het wandelpad bij paddenstoelen strategisch een veertje had geplant?

Trouwens, dat ik schrijver en bladenmaker ben geworden zal mede komen door mijn oom. Want wat kon die man vertellen! Zo was er een verjaardag waarin, niet verrassend, geopolitieke spanningen ter sprake kwamen. Oom Joop stak van wal. Hij wist zo'n beetje alles over Oost en West en vooral wat voor wreed en vuil spel er werd gespeeld met inzet en opoffering van burgers, overlopers, pionnen, spionnen en dubbelspionnen. Iemand die mijn oom nog niet zo goedkende informeerde verbaasd of hij soms bij de binnenlandse veiligheidsdienst werkte? Oom Joop antwoordde toen: “Nee hoor, ik lees gewoon Nick Carter en OSS 117.” (James Bond-achtige helden uit de jaren zestig in goedkope pocketreeksen – PY).

In Almen verbleven wij voor 180 euro incl. ontbijt en diner twee nachten in Hotel-Landgoed Ehzerwold, een voormalig ziekenhuis, gebouwd begin twintigste eeuw op initiatief van een weldoener die zijn fortuin op de plantages in Ons Indië had verdiend, zonder daar zelf ooit een voet te hebben gezet. Pas op latere leeftijd realiseerde hij zich hoe veel bloed er aan zijn geld kleefde en toonde berouw. Laten wij het tot restaurant en vergaderruimtes gerenoveerde hoofdgebouw vooral, euh, ‘karakteristiek’ noemen. Het is een Rivella-ervaring: ‘...beetje vreemd...’ Het ontbijt was er overdadig; het self-service viergangendiner het betere wegrestaurantwerk, met bijvoorbeeld kogelbiefstuk pepersaus en ambachtelijke kipspies met een lak van honingmosterd. De slaapkamers in de dependances zijn comfortabel, zij het sobertjes. Geen televisie. Geen minibar. Maar *who cares*, in zo'n prachtgebied als de Achterhoek. Het verbaast mij niet dat BN'ers van het kaliber Matthijs van Nieuwkerk hier een nieuw thuis hebben gevonden en zich heel wel voelen in restaurants met geweien en zwijnshoofden aan de muur en obers in zwart livrei met een witte diendoek over de arm gedrapeerd. Hollandsch Glorie en service op z'n best.